

† ѿ гѣа · црѣ · сѣацнмѣа · жзнанѣ ѡковѣ · Херѣманѣ
 фолногю · н Петрѣ фанѣлю · н вѣмѣ пѣргаромѣ · цю ми
 сте писали н порѣтали да ви лю · хѣ свободнѣ · тако ми бѣа
 волнѣ н свободнѣ да нѣж гѣа краа лю ѣ гѣа краа грѣ · н
 да трѣгѣж · цю нмѣ ѣ драго · а ꙗ дакамѣ мою верѣ · црѣвѣ ·
 н ꙗ нхѣ ѣзнимамѣ · на мою дѣю · како да сѣ ѿ црѣа ми ·
 сѣблѣуденн · да нмѣ · не бѣде пакѣста некою · ни до єднога
 влѣ · како сами да видѣте · н ѿше да сѣ поутани н полю-
 бенн · ѿ црѣа ми · кон донесе лнстѣ · ѿ вѣ ·

*) ѿ ѡѡнѣ сѣацнмѣрѣ цѣрѣ блгарѣомѣ *

LXXII

Калиманова грамота

(подправена)

Това е грамота на пергаментъ, издадена ужъ отъ българския царъ Калимана на Зографския манастиръ. Пази се въ Зографъ. Първиятъ ѣ издатель В. Априловъ (Болгарскія грамоты. Одесса 1845, стр. 31—36) смѣташе грамотата за истинска, но вече Иречекъ (Исторія Болгаръ. Одесса 1878, стр. 344) я обяви за късна компиляция, вѣроятнѣ отъ XVI в. Следъ бележкитѣ на П. А. Сырку (срв. Къ исторіи исправленія книгъ въ Болгаріи въ XIV вѣкѣ. Спб. 1899, т. I, стр. 164—166) и следъ точното обнародване на грамотата отъ А. П. Стоиловъ (Jagić, Festschrift. Berlin 1908, стр. 81—96), сега не може да има две мнения относно паметника: той е подправенъ. Палеографията, езикътъ и съдържанието явно издаватъ, че това е късна компиляция отъ XVI вѣкѣ, направена съ цель да се уздравятъ нѣкои имена за Зографския манастиръ. Дори и неосведомениятъ съ славянската филологична наука читателъ, като прочете въ грамотата думитѣ: чаршѣа, доуганы (дюкяни), скѣле, махала, ще разбере, че тѣ не могатъ да стоятъ въ документъ, излѣзълъ отъ канцеларията на царъ Калимана. Независимо отъ палеографията и езика, и съдържанието на грамотата представя редъ несъобразности и противоречия. Така, грамотата се издава ужъ отъ Калимана въ 1192 г., пѣкъ знаемъ, че тоя царъ

*) Рѣжа държи скипѣръ. На рѣжката белегъ *.